

(30) ชูเราะห์อารูม

شُورَةُ الرُّومِ

เป็นบัญญิตมักกียะห์ มี 60 ayah

ความหมายโดยสรุปของชูเราะห์ อารูม

ชูเราะห์อารูมเป็นชูเราะห์ยมักกียะห์ มีเป้าหมายเช่นเดียวกับชูเราะห์ยมักกียะห์อื่นๆ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธาของอิสลามในการอบรมทั่วไป นั่นคือ การศรัทธาที่ให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอห์ ต่อศาสนา และต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

ชูเราะห์นี้ได้เริ่มด้วยการคาดหมายถึงเหตุการณ์เร้นลับครั้งสำคัญ ซึ่งอัลกุรอานลุกละริมได้บอกกล่าวถึงเหตุการณ์ก่อนที่จะเกิดขึ้น นั่นคือชัยชนะของประเทศโรมันที่มีต่อประเทศเปอร์เซีย ในการทำสงครามระหว่างประเทศทั้งสอง ซึ่งจะเกิดขึ้นในระยะอันใกล้ และเหตุการณ์นั้นก็ได้เกิดขึ้นตามที่อัลกุรอานได้บอกไว้ ดังนั้น การคาดหมายได้ประจักษ์ชัดเจน วันนี้นับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดแจ้งถึงความสัจจริงของท่านนบีมุฮัมมัด ศิวลลัลลอห์อุลลัยฮีวัลลัล้ม ตามที่ปรากฏอยู่ในอัลวาห์นี และนับได้ว่าเป็นสิ่งที่ควรย้อนย่อให้ผู้ของอัลกุรอาน

ชูเราะห์นี้ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงของการต่อสู้นั้นระหว่างพระค�อัวร์อามานกับพระค้อชัยภูมิ คือระหว่างป่าขาวของอัลลอห์กับสมุนของชัยภูมิ ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่มีมาแต่ตึกต่ำบริพัตรแล้ว และยังจะต้องมีต่อไปอีกอย่างไม่มีวันสิ้นสุด ตราบใดที่ยังมีสังคมกับความเห็จ ความดีกับความชั่ว และตราบใดที่ชัยภูมิยังคงควบรวมพลพระคองมันเพื่อดับรัศมีของอัลลอห์ และต่อต้านการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาอชุล อะลัยยิมส์ลาม อาياتหลายอาياتได้ยืนยันเป็นหลักฐานถึงชัยชนะของสังคมที่มีเห็นความเห็จ ตลอดระยะเวลาในหลายศตวรรษ นั่นคือแนวทางของอัลลอห์ซึ่งจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเป็นอันขาด

ชูเราะห์นี้ได้กล่าวถึงวันอุสาห์และวันกิยามะห์ กล่าวถึงชาติกรรมอันเลวร้ายของพวกปฏิเสธศรัทธาและหลงทางในวันทุกข์ยากวันนั้น โดยที่บรรดาผู้ศรัทธาจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ด้วยความปลื้มปิติ และบรรดาอาชญากรจะอยู่ในนรกด้วยความเคราะห์โศกเสียใจ นั่นคือบันปลายที่แน่นอนของคนดีและคนชั่ว

หลังจากนั้นชูเราะสุได้กล่าวถึงภาพลักษณ์บางสภาพของจักรวาล ที่แสดงถึงอาณาภาพของอัลลอห์และความเป็นเอกภาพของพระองค์ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงความยิ่งใหญ่แห่งพระผู้ทรง恩ก ซึ่งในหน้าและศีรษะจะก้มลงกราบต่อพระองค์ และในขณะนั้นก็จะเป็นที่ประจักษ์และเป็นการแยกแยะให้รู้ว่า ผู้ใดที่เคารพอิबادะอู พระผู้ทรงเมตตา และผู้ใดที่เคารพลักษณะรูปแบบ

ชูเราะอุนไนได้จบลงด้วยการกล่าวถึงพวากุฟฟารุเรช โดยที่สัญญาณต่างๆ และการตักเตือนไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวากษาเลย แม้นว่าพวากษาจะได้เห็นสัญญาณและหลักฐานอันชัดแจ้งแล้วก็ตาม พวากษาไม่ได้คร่เครญและยึดถือเป็นบทเรียน เพราะพวากษาเปรียบเสมือนคนตายซึ่งไม่ได้ยินและไม่เห็น ทั้งหมดนี้เป็นความมุ่งหมายที่จะปลอบใจท่านรอซูล ศิօลลัลลุสุอะลัยฮิวะชัลลัม เพราะท่านกำลังเพชญูกับการทำร้ายของพวากุมุชริกิน และเพื่อให้ท่านอดทนจนกว่าชัยชนะจะมา ถึง

ชื่อของชูเราะสุ

ชูเราะสุอัรรูมถูกขนานนามว่า เช่นนั้น ก็เพื่อเป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ปาฏิหาริย์ที่น่าทึ่งครั้งนั้น ซึ่งเป็นการซึ้งแน่ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงมีน้อยในอัลกุรอาน แต่ใน “อะลิฟ لام มีม พวากุรอมันถูกพิชิตแล้ว ในเดือนอันไกลัน” และหลังจากการปราชัยของพวากษาแล้ว พวากษาจะได้รับชัยชนะ ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา...”

ด้วยพระนามของอัลลอห์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ لام มีม^۱

الـ ۱

2. พากโรมันถูกพิชิตแล้ว^۲

غُلِبَتِ الرُّومُ

3. ในดินแดนอันไกล้นี้ แต่หลังจากการปราบชัย
ของพากษาแล้วพากษาจะได้รับชัยชนะ^۳

فِي أَذْنِ الْأَرْضِ وَهُمْ مُنْتَ بَعْدَ عَلَيْهِمْ

سَيَقْلِبُونَ

4. ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา^۴ พระบัญชาเป็นสิทธิ
ของอัลลอห์^۵ ทั้งก่อนและหลัง (ชัยชนะ) และ
วันนั้นบรรดาผู้ครัวราชจะดีใจ^۶

فِي بَعْضِ سِنِينَ لَهُ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ

بَعْدُ وَيَوْمَ ذِي قَرْحَةِ الْمُؤْمِنُونَ

5. ด้วยการช่วยเหลือของอัลลอห์ พระองค์ทรง
ช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประஸงค์ และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

يَنْصَرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ شَاءَ وَهُوَ أَكْبَرُ

الْجَيْمُ

^۱ โปรดดูคำอธิบายในอายะสุที่หนึ่งของชูเราะสุอัลปากอเราะ

^۲ คือกองทัพของพากโรมันถูกพิชิตในดินแดนที่ใกล้เคียงกับพากษาโดยพากเบอร์เชีย

^۳ คือหลังจากปราบชัยต่อพากเบอร์เชียแล้ว พากโรมันก็จะได้รับชัยชนะ

^۴ คือในระยะเวลา 3-9 ปี นักตัฟซีรกล่าวว่า เมื่อพากเบอร์เชียมีชัยชนะเหนือพากโรมัน ข้าวนี้รู้ไปถึงท่าน รอซูลศิลลัลลอหุอะลัยฮ์วัล沙ลัม และบรรดาสาวก ทำให้เกิดความเครัวโศกเสียใจ ส่วนพากมุชริกิน มีความดีใจ เพราะพากเบอร์เชียบุชาไฟและได้กล่าวเย้หยาหยานเพวกมุสลิมีนว่า “พ้องพากเราเมื่อมีเหนือพาก โรมันพื้น้องของท่าน และว่าเราจะแสดงให้มีให้เห็นให้พากท่านต่อไป อะบูบักร์ได้กล่าวตอบไปว่า อัลลอห์ จะไม่ทรงทำให้พากท่านมีความพอใจอีกด้วย” หลังจากนั้นอัลลอห์ ตะอาลา จึงได้ประทานอายะยนี้ลงมา “แต่หลังจากการปราบชัยของพากษาแล้ว พากษาจะได้รับชัยชนะในเวลาไม่กี่ปีต่อมา...” กองทัพของทั้งสองฝ่ายได้ประจันหน้ากันในปีที่ 7 ของการทำสงคราม และพากโรมันก็มีชัยชนะเหนือพากเบอร์เชีย พากมุสลิมจึงดีใจต่อชัยชนะครั้งนี้ ชัยชนะของพากโรมันจึงเป็นหลักฐานยืนยันการเป็นแห่งเบี้จิง และการที่อัลกรุอานถูกประทานมาจากอัลลอห์ ตะอาลา โดยบอกเล่าถึงสิ่งเร้นลับที่ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ นอกจากพระผู้ทรงรอบรู้ในเรื่องทั้งปวง และเหตุการณ์ก็ได้เกิดขึ้นตามที่ได้บอกเล่าไว้

^۵ และเป็นลิขิตของพระองค์

^۶ ในวันที่พากโรมันมีชัยชนะเหนือพากเบอร์เชียนั้น ตรงกับวันที่พากมุสลิมมีชัยชนะเหนือพากมุชริกิน ในสงครามบัตру

6. (นั่นคือ) สัญญาของอัลลอห์^۱ อัลลอห์จะไม่ทรงบิดพริ้วสัญญาของพระองค์ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

7. พากเข้ารู้แต่เพียงผิวนินในเรื่องการดำรงชีวิตในโลกนี้^۲ และพากเข้าไม่คำนึงถึงการมีชีวิตในปรโลก^۳

8. พากเขามิได้โครงสร้าง^۴ ในตัวเองของพากเขาดอกหรือว่า อัลลอห์มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่อสิ่งอื่นใดเลย เว้นแต่เพื่อความจริง และเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และแท้จริงส่วนมากของมนุษย์เป็นผู้ปฏิเสธครัวญาต่อการพับพระผู้เป็นเจ้าของพากเขา^۵

9. พากเขามิได้ห่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่าบันปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้านี้พากเขาเป็นเช่นใด^۶ เขาเหล่านี้มีพลังที่เข้มแข็งกว่าพากเขา เขาเหล่านั้นขาดพร่วนดินและก่อสร้าง (เคหสถาน) มากกว่า

وَعَذَلَ اللَّهُ لَا يَعْلَمُ فَاللَّهُ وَعَدَهُ وَلِكُنَّا كُلُّ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾

يَعْلَمُونَ ظَاهِرَاتِنَّ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ
مُغَنِّثُونَ ﴿٢﴾

أَولَمْ يَتَكَبَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ أَنْتَسِرْتُ
وَالْأَرْضَ وَمَا يَنْهَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَأَجِلٍ مُّسَمٍّ
وَإِنَّ كَيْفَ رَأَيْتَ النَّاسَ إِلَيَّ يَرْجِعُونَ
لِكُفَّارِونَ ﴿٣﴾

أَوْلَئِكَ سُرُورُوا فِي الْأَرْضِ فَيُظْرِوا كَيْفَ كَانَ عَيْنَهُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنْارُوا
الْأَرْضَ وَعَمِّروهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمِّرُوا هُوَ أَنَّهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمُهُمْ
وَلِكُنَّ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤﴾

^۱ เป็นสัญญาที่แน่นอนและจริง

^۲ คือพากเขารู้ในเรื่องของโลกดูนยา ผลประโยชน์ของมัน และสิ่งที่พากเขารู้ต้องการในเรื่องของการดำรงชีวิต เช่น เกษตรกรรม พานิชกรรม วิศวกรรม และอื่นๆ

^۳ ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกอาทิเราะสุ พากเขารู้ลืมและถือเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สนใจที่จะเอาเป็นธุระและให้ความสำคัญ

^۴ คือโครงสร้างด้วยสติปัญญาของพากเข้า เพื่อที่จะได้รู้ว่าอัลลอห์ ตะอาลา ผู้ยิ่งใหญ่ มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินโดยไร้ประโยชน์ หากแต่พระองค์ทรงสร้างมันขึ้นมาด้วยอิทธิบาทเพื่อสำรองไว้ซึ่งความจริง โดยกำหนดเวลาลืมสุดของมันคือวันกิยามะย

^۵ ไม่ยอมครัวญาต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

^۶ พากเข้าได้พบเห็นแล้วว่า ประชาชาติก่อนจากพากเข้าได้ประสบภัยหนาหามนเน เพราะพากเข้าปฏิเสธไม่ยอมเชื่อบรรดาอรชูลของพากเข้า

พวากเขาก่อสร้างมัน¹ และบรรดาอชูลของพวากเข้าได้มาหาพวากเข้าด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง ดังนั้น แน่นอนอัลลอห์มีได้ทรงอธรรมต่อพวากเข้า แต่ว่าพวากเขาร้อมต่อตัวของพวากเข้า เองต่างหาก²

10. แล้วบันปลายของบรรดาผู้กระทำความชั่ว ก็คือความชั่ว โดยที่พวากเข้าปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอห์ และพวากเข้ายังหยิบมัน³

11. อัลลอห์ทรงเริ่มการบังเกิด (มนุษย์) แล้วทรงให้มันกลับมาเกิดอีก แล้วพวากเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์⁴

12. และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น พวากทำผิดก็จะหมดหวัง⁵

13. และจะไม่มีผู้ใดจากบรรดาภาคีของพวากเข้าเป็นผู้ช่วยเหลือพวากเข้า และพวากเขาก็เป็นผู้ปฏิเสธบรรดาภาคีของพวากเข้าด้วย⁶

ثُرَكَانَ عَنِيقَةَ الَّذِينَ أَسْتَوْلَ الشَّوَّافَاتِ أَنْ كَذَّبُوا
عِيَادَتَ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهِزُونَ ﴿١٦﴾

اللَّهُ يَدْعُوُ إِلَى الْحَقِّ مُّبِينًا
مُّهَاجِرُوهُنَّ

وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبَلِّشُ الْمُسْجِرُونَ ﴿١٧﴾

¹ พวากเขาเหล่านั้นมีร่างกายกำยำ แข็งแรง มีทรัพย์สมบัติและลูกหลานมากกว่า นอกจากนี้ยังได้ชุดพรวนิดนึงเพื่อทำการเพาะปลูก ชุดคันหาแร่ธาตุ ก่อสร้างเคหสถาน และมีโรงงานใหญ่โดย

² โดยที่พวากเขามีความพร้อมทุกประการ แต่พวากเข้าปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาอชูล พวากเข้าจึงถูกกลงโทษ เพราะพวากเขาร้อมต่อตัวของพวากเขาเอง

³ คือพวากเข้าจะได้รับการลงโทษอย่างสาสมคือไฟนรกอยู่อีกหนึ่ง

⁴ กลับไปหาพระองค์เพื่อรับการสอบสวนและการตอบแทน

⁵ คืออยู่ในสภาพสงบนั่ง เพราเวหลักฐานได้ปรากฏขึ้นเป็นการยืนยันถึงการกระทำของพวากเขา

⁶ บรรดาเจ้าที่พวากเขาบุชาเก็บไม่ช่วยเหลือพวากเข้า และต่างฝ่ายต่างก็ปฏิเสกตัวออกจากกัน

14. และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น วันนั้นพาก
เข้าจะแยกออกจากกัน¹

15. ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประ-
กอบความดี พากเข้าก็จะชนชั้นชมยินดีอยู่ในสวน
สวรรค์²

16. และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอม
เชื่อต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และการพบ
(เรา) ในวันปีลอก ชนเหล่านั้นแหละเป็นผู้อยู่
ในการลงโทษอย่างถาวร³

17. ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งเด้อัลลอห์ เมื่อพาก
เจ้าย่างเข้าสู่ยามเย็น และเมื่อพากเจ้าย่างเข้าสู่
ยามเข้า⁴

18. มวลการสรรเสริญในชั้นฟ้าทั้งหลาย และ
แผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และในยาม
plibค่า และเมื่อพากเจ้าย่างเข้าสู่ยามบ่าย⁵

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمٌ لَا يَنْفَرُونَ

فَإِنَّمَا الَّذِينَ ءَاسْنَأُوا وَعَكِلُوا أَصَابُوهُنَّ
فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُخْبَرُونَ

وَآتَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا إِنْتَنَا وَلَقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخْضَرُونَ

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُسْمَوْنَ وَجِينَ

تُصْبِحُونَ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَعِيشَيَا وَمِنْ نُظُهُرُونَ

¹ ในวันกิยามะอมนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายมุอุมิจะอยู่ในสวนสวรรค์ ส่วนฝ่ายปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในนรก

² คือบรรดาความมุ Hin ที่มีความยำเกรง ที่มีคุณลักษณะสองประการคือ มีความศรัทธาและกระทำความดีก็จะ มีความชั้นชมยินดี อยู่ในสวนสวรรค์

³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอาน และไม่เชื่อในวันพื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว พากเข้าจะได้ รับการลงโทษอย่างถาวร

⁴ คือจะให้ความบริสุทธิ์เด้อัลลอห์จากคุณลักษณะที่บกพร่องและไม่สมบูรณ์ ทั้งในยามเย็นและยามเข้า

⁵ เคล็ดลับในการสรรเสริญคือ เป็นการแสดงออกถึงว่า ความสำเร็จต่างๆ ที่ปวงบ่าได้รับนั้นเป็นความ โปรดปรานที่อัลลอห์ อะลา ประทานให้ ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่พึงจะได้รับการสรรเสริญ

19. พระองค์ทรงให้มีชีวิตหลังจากการตาย และทรงให้ตายหลังจากมีชีวิต¹ และทรงให้แผ่นดิน มีชีวิตชีวाच্চ² หลังจากการแห้งแล้งของมัน และเช่นนั้นเหลพากเจ้าจะถูกนำออกมานา³

20. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน⁴ แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป⁵

21. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าเอง⁶ เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตา ระหว่างพวกเจ้า⁷ แท้จริงในการนี้ แผ่นดิน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ไคร่ครรภุ

يُنْجِي أَلْهَى مِنَ الْمَيْتِ وَمُخْرِجُ الْمَيْتِ مِنَ الْأَهْيَ
وَيُنْمِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرُجُونَ

١٦

وَمَنْ ءَيْنَتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ إِذَا آتَيْتُمْهُ شَرْتَ نَشَرُوكَ

وَمَنْ ءَيْنَتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَرْوَاحًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَنْفَكُرُونَ

١٧

¹ คือทรงให้เป็นมุอุミニหลังจากการเป็นกาเฟร และทรงให้เป็นกาเฟรหลังจากการเป็นมุอุミニ ทรงให้เป็นพิชผลหลังจากการเป็นเมล็ด และทรงให้เป็นเมล็ดหลังจากการเป็นพิชผล ทรงให้เป็นสัตว์หลังจากการเป็นน้ำกามของตัวผู้ และทรงให้เป็นน้ำกามของตัวผู้หลังจากการเป็นสัตว์

² คือออกดอกออกผล

³ เช่นเดียวกับที่อัลลอฮุทรงให้แผ่นดินออกเยื่อออดออกดอกออกผล พระองค์ก็จะทรงให้พวกท่านออกจากกุบูร เพื่อให้ฟื้นคืนชีพและมีชีวิตใหม่ในวันกิยามะสุ

⁴ ส่วนหนึ่งจากสัญญาณอันดัดแจ้งที่ชี้บ่งถึงความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์แห่งเดชาานุภาพของพระองค์ คือทรงสร้างอาdamจากดิน

⁵ คือพัฒนาเป็นชั้นตอน เริ่มตั้งแต่น้ำอสุจิ เป็นก้อนเลือด เป็นก้อนเนื้อ แล้วเป็นมนุษย์ มีสติปัญญา ดำเนินไปให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต

⁶ คือจากมนุษย์ด้วยกันเป็นเพศหญิง มิใช่มาจากจำพวกญี่นหรือสัตว์ มีฉันนั้นแล้วอาจจะเกิดความไม่เข้าใจและความบาดหมางระหว่างกัน นับได้ว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณและเป็นความเมตตาจากพระองค์

⁷ คือทำให้สามีและภรรยา มีความรักใคร่และสงบสุขต่อ กัน

وَمِنْ أَيْنِهِ، حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخَلَقَ
الْسَّمَاءَ كُمْ وَالْأَرْضَ كُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

وَمِنْ أَيْنِهِ، مَنَامُكُمْ بِاللَّيلِ وَنَهَارٌ وَبَيْغَاوُكُمْ
مِّنْ فَضْلِهِ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ سَمِعُونَ

22. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน¹ และ การแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวนรรณ ของพวกเจ้า² แท้จริงในการนี้ แห่งนอน ย่อม เป็นสัญญาณสำหรับตราผู้มีความรู้

23. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การหลับนอนของพวกเจ้าในกลางคืนและ กลางวัน³ และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่ง ความโปรดปรานของพระองค์⁴ แท้จริงในการ นี้ แห่งนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้พัง เพื่อครั่ครวญ

24. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่หวัด กลัว⁵ และเป็นความหวัง⁶ และทรงหลังน้ำลง มาจากฟากฟ้า และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวา ด้วยมัน (น้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชน ผู้ใช้สติปัญญา

وَمِنْ أَيْنِهِ، بُرِيَّكُمُ الْبَرْقُ خَوْفًا وَطَعْمًا
وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُنْحِيَ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقُلُونَ

¹ คือสร้างชั้นฟ้าให้มีความสูงและกว้าง และสร้างแผ่นดินให้มีความแห่นหับและเป็นที่รับต่อ

² แตกต่างกันทางด้านภาษาพูด และผิวนรรณก์แตกต่างกัน คือ มีผิวนาร ผิวน้ำ และผิวน้ำแดง

³ คือการนอนในเวลากลางคืนและเวลาบ่าย เพื่อเป็นการพักผ่อน

⁴ แสวงหาริชกีในเวลากลางวัน

⁵ กล่าวเสียงฟ้าร้องหรือฟ้าผ่า

⁶ หวังที่จะได้น้ำฝนซึ่งนำความชุ่มชื้นมาสู่สิ่งที่มีชีวิต

25. และหนึ่งจากลัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ขันฟ้าและแผ่นดินมีน้ำคงอยู่ตามพระบัญชา ของพระองค์^۱ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียก พวากเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อ นั้นพวากเจ้าก็จะออกมากัน^۲

26. และผู้ที่อยู่ในขันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์^۳ ทั้งมวลเป็นผู้จังรัก กักดีต่อพระองค์

27. และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับเข้ามามาก แล้วมันเป็นการ ง่ายยิ่งแก่พระองค์^۴ และคุณลักษณะอันสูงส่ง ในขันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ ของพระองค์^۵ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

28. พระองค์ทรงยกอุทาหรณ์แก่พวากเจ้าที่มา จากด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ทรงให้ขันฟ้าทั้งหลายมีน้ำตื้อกันโดยปราศจากลิ่วค้างคุ่น และทรงให้ แผ่นดินนี้มีน้ำ ไม่หลิกคล่มทับผู้อยู่อาศัย

^۱ คือด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ทรงให้ขันฟ้าทั้งหลายมีน้ำตื้อกันโดยปราศจากลิ่วค้างคุ่น และทรงให้ แผ่นดินนี้มีน้ำ ไม่หลิกคล่มทับผู้อยู่อาศัย

^۲ เมื่อมีเสียงเรียกให้ออกจากภูมิ พวากท่านก็จะรีบออกมากันที เพื่อช่วยไปสู่การตอบแทนและการสอบสวน

^۳ เช่น มหาอิทธิ มหุษย์ และภูมิ

^۴ คือทรงเริ่มสร้างจากการไม่มีอะไร แล้วทรงให้มีชีวิตเข้ามามากครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้ตั้งไว้แล้ว เพื่อการ สอบสวนและตอบแทน ในกรณีย้อมง่ายดายกว่าการสร้างครั้งแรก

^۵ คือคุณลักษณะอันเลอเลิศหาที่เปรียบมิได้ในความยิ่งใหญ่ ความสมบูรณ์แบบ และการมีอำนาจ

وَمِنْ أَيْمَنِهِ أَنْ تَقُومُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ
ثُمَّ إِذَا دَعَاهُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَشْتَخْجُونَ

وَلَهُ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلُّهُ لِهِ قَنِيلُونَ

وَهُوَ الَّذِي بَدَرَّ الْحَلَقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَبُ
عَيْنَهُ وَلَهُ الْمُلْأَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَقْسَكُمْ هَذِلُوكُمْ
مِنْ مَآمِلَكُتْ أَيْنَنْكُمْ مِنْ شَرَكَاتِ
فِي مَارِزَقَكُمْ فَأَنْتُ فِيهِ سَوَاءٌ تَحَاوُنُهُمْ
كَجَفَنَقَكُمْ أَنْقَسَكُمْ كَذَلِكَ تُنْصَلُ

الْأَيَّنِ لِقَوْمٍ يَعْقُلُونَ

สิ่งที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่พวกเจ้า¹ และพวกเจ้า (กับพวกเข้า) มาเมื่อส่วนเท่ากัน โดยพวกเจ้ากลัวพวกเขามีอ่อนกับการกลัวของพวกเจ้าด้วยกันเอง² เช่นนั้นแหล่ เราจำแหกสัญญาณทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ใช้ปัญญาเพื่อไตร่ตรอง

29. เปล่าเลย! แต่ว่าบรรดาผู้อธรรมได้ปฏิบัติตามอารมณ์ฝ่ายตัวของพวกเขายโดยปราศจากความรู้³ และผู้ใดเล่าจะจะแหะแนวทางแก่ผู้ที่อัลลอห์ทรงปล่อยให้เขาหลงทางไปแล้ว และสำหรับพวกเขاجะไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁴

30. ดังนั้น เจ้าจงพินหน้าของเจ้าสู่ศาสนามที่เที่ยงแท้⁵ (โดยเป็น) อธรรมชาติของอัลลอห์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา⁶ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอห์ นั่นคือศาสนามอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

بَلْ أَتَيْتَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
فَمَنْ يَهْدِي مِنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا هُمْ
مِنْ نَصَارَىٰ

فَأَقْدَمْ وَجْهَكَ لِلَّذِينَ حَسِيقًا فَطَرَ اللَّهُ
أَتْقَنَ فَطَرَ أَنَّا سَعَىٰ إِلَيْهَا لَا تَدِيلَ لِحَكْمِ اللَّهِ
ذَلِكَ الْبَيِّنُ الْقَيْمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
الْكَاشِ لَا يَعْلَمُونَ

¹ คือคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าจะยินยอมหรือ ที่จะให้บ่าวหรือทาสหรือผู้ที่พวกเจ้าครอบครองเช้ายัง ไม่มีหุ้นส่วนในทรัพย์สมบัติที่อัลลอห์ให้แก่พวกเจ้า

² ในเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าไม่ยินยอมแก่ตัวของเขายังเช่นนั้นแล้ว ใจนเล่าพวกเจ้าจึงยินยอมให้ผู้อื่นมาหุ้นส่วนกับอัลลอห์ ตะอาลา ทั้งๆ ที่สิ่งนั้นถูกบังเกิดมาและเป็นべきของอัลลอห์

³ คือพวกเขามีหลักฐานและข้อแก้ตัว ในการที่ให้ผู้อื่นมาหุ้นส่วนกับพระองค์เลย นอกจากเป็นการปฏิบัติตามอารมณ์ฝ่ายตัว โดยปราศจากความรู้และหลักฐาน

⁴ คือจะไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอห์ไปได้

⁵ จะให้ความปริสุทธิ์ใจต่อศาสนามของเขายังอัลลอห์ ตะอาลา อย่างแท้จริง และพินหลังให้กับศาสนามของปีลอม

⁶ โดยให้อยู่ในอธรรมชาติ คือการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอห์ของค์เดียว

⁷ ไม่ใคร่ครวญว่า สำหรับเขานั้นมีพระผู้สร้าง สมควรแก่การเคารพก็ตี

31. และจะยำเกรงพระองค์ และจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาด โดยเป็นผู้ผนหน้ากลับไปสู่พระองค์¹ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาقي

32. (คือ) ในหมู่ผู้แบ่งแยกศาสนาของพากษา ออกเป็นนิภัยต่างๆ และแต่ละหมู่คณะก็พอใจต่อสิ่งที่พากษาเมื่อย²

33. และเมื่อทุกข์ภัยอันได้ประสบแก่มนุษย์³ พากษาเก็บวิญญาณของต่อพระเจ้าของพากษา โดยเป็นผู้ผนหน้ากลับไปสู่พระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงให้พากษาถิ่มรศความเมตตาจากพระองค์ ณ บัดนั้นหมู่หนึ่งจากพากษาตั้งภาقيต่อพระเจ้าของพากษา⁴

34. ก็จะเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พากษา แล้วก็จะร่าเริงกันต่อไปเพิด แล้วพากเจ้าจะได้รู้⁵

35. หรือว่าเราได้ให้หลักฐานอันได้แก่พากษา เพื่อมันจะได้พูดในเรื่องที่พากษาตั้งภาقيต่อพระองค์⁶

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَأَنَقُوهُ وَأَفْعِمُوا الصَّلَوةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا يُشَيَّعُّا
كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَهُمْ فَرِحُونَ

وَإِذَا مَسَّ الْأَنَاسَ ضُرٌّ دَعَوْهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مَنْتَرَةَ هُنَّ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بِرَبِّهِمْ يُشَرِّكُونَ

لَكُنُورًا مِمَّا لَيَنْتَهُمْ فَمَتَّعُوكُنْ سَوْفَ
عَلَمُوكَ

أَمْ أَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ شَلَطَنَا فَهُوَ يَكْلُمُ
بِمَا كَانُوا يَهْيَءُونَ

¹ สำนึกผิดที่ได้กระทำไป

² แต่ละคนแต่ละนิภัยก็ยึดมั่นในสิ่งที่ตนประดิษฐ์คิดขึ้นมา เช่น พากนั่ศกรอ ยะหยุด มะณฑ และพากบชาaruปั้น

³ เช่น ความร้อนแคน ความยากรุน โรคภัยไข้เจ็บ และอื่นๆ

⁴ ความมุ่งหมายของอา耶สุนกิเพื่อประจานพากมุธิกิน เพราะพากษาวิงวอนขอต่ออัลลอฮุในยามทุกช่วง แล้วตั้งภาقيต่อพระองค์ในนามสุขสาบย

⁵ เป็นคำใช้เชิงชี้ คือจะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอห์ และจะร่าเริงอยู่ในโลกนี้ต่อไปเพิด แล้วพากเจ้าคือ พากมุธิกินจะรู้ถึงบันปลายของการร่าเริงต่อความเพิร์ศแพรัวของกรรมดำเนินชีวิต

⁶ เป็นคำadamเชิงปฏิเสธและปราบ ความหมายก็คือ เราได้ให้หลักฐานอันชัดแจ้งแก่พากมุธิกินเพื่อการตั้งภาقيของพากษา หรือเราได้ให้คัมภีร์จากันฟ้าโดยที่คัมภีร์นั้นระบุและเป็นพยานต่อการตั้งภาقيของพากษากรณั่หรือ การณ์มิได้เป็นไปตามที่พากษาคาดคิด

36. และเมื่อเราได้ให้มนุษย์ลืมรู้ความเมตตา พวกเขาก็ได้ใจต่อมัน และเมื่อทุกธารัยอันได้ประสนแก่พวกเข้า เนื่องด้วยสิ่งที่ฟื้นของพวกเข้าประกอบไว้ แล้วพวกเขาก็หมดอาลัย¹

37. พวกเขามิเห็นเดอกหรือว่า แท้จริงนั้นอัลลอห์ ทรงให้กวางขวางซึ่งเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสังค์ และทรงให้คับแแคบ² แท้จริงในกรณี แห่นอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

38. ดังนั้น เจ้า³ จงบริจาคแก่ญาติสนิทชึ้นสิทธิ์ ของเข้า และแก่ผู้ชัตสันและผู้เดินทาง นั่น แหลกเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ปราณนา พระพักตร์ของอัลลอห์ และชนเหล่านั้นแหลก พวกเข้าเป็นผู้ประสบชัยชนะ

39. และสิ่งที่พวกเจ้าจ่ายออกไปจากทรัพย์สิน (ดอกเบี้ย) เพื่อให้มันเพิ่มพูนในทรัพย์สินของมนุษย์ มันจะไม่เพิ่มพูน ณ ที่อัลลอห์ และ สิ่งที่พวกเจ้าจ่ายไปจากชาภាត โดยพวกเจ้า ปราณนาพระพักตร์ของอัลลอห์ ชนเหล่านั้น

وَإِذَا ذَفَنَ النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَلَنْ تُعَذِّبُهُمْ سِيَّئَاتٍ مَا فَدَمْتُ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْطَنُونَ ﴿٣﴾

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَسْطِعُ الْرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَنْتَلِقُهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾

فَكَاتِذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمُسْكِينَ وَابْنَ السَّيْلِ ذَلِكَ حِيرَةُ الظَّاهِرِ بِرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَوْلَادُهُ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَيْنَ لَيَرْبُو فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكْوَنَ تُرْبَدُونَ كَوْجَهَ اللَّهِ فَأَوْلَادُكُمُ الْمُصْغَفُونَ ﴿٦﴾

¹ อิบุนบุยะเซีรกล่าวว่า อันนี้เป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงของมนุษย์ นอกจากผู้ที่อัลลอห์ทรงคุ้มครองเข้าคือ เมื่อเข้าได้รับความโปรดปรานเขาก็ได้ใจและเลิมตัว แต่เมื่อประสบกับความทุกษ์ยาก เขาก็หมดอาลัยและสิ้นหวัง

² คือพวกเขามิได้คร่ำครวญดูถูกเดชานุภาพของอัลลอห์ ในเรื่องความกวางขวางและคับแแคบของปัจจัยยังชีพดอกหรือ พระองค์ทรงให้รักกิจกกว้างขวางและคับแแคบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสังค์ ดังนั้น ความยากจน หรือความยากแค้นจะต้องไม่ทำให้พวกเขามหาดหวังต่อความเมตตาของพระองค์

³ เป็นการสันหนนาภัยท่านนะบี ศีลอดลลลอลอยุ่งลักษลัม แต่ความมุ่งหมายครอบคลุมถึงประชาชาติ ของท่านด้วย

แหลกเข้าคือผู้ได้รับการตอบแทนอย่างทวีคูณ¹

40. อัลลอห์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า แล้วทรงให้ปัจจัยยังซีพแก่พวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตายแล้วทรงให้พวกเจ้าเป็น² จะมีผู้ใดบ้างในหมู่ภาคีของพวกเจ้าจะทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านั้น³ มหาบริสุทธิ์เด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งจากสิ่งที่พวกเข้าตั้งภาคี

41. การบ่อนทำลาย⁴ ได้เกิดขึ้นหั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มีของมนุษย์ได้ขวนขวยไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเข้าล้มรสถาบันส่วนที่พวกเข้าประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว

42. จงกล่าวเด็ดมุหัมมัด พวกเจ้าจะห่องเหี่ยวไปตามแผ่นดิน แล้วจะพิจารณาดูว่า บันปลาายของกลุ่มชนในอดีตเป็นเช่นไร ส่วนมากของพวกเข้าเป็นผู้ตั้งภาคี⁵

اللَّهُ أَكْبَرُ حَلَقُكُمْ تُمَرَّزَ فَكُمْ تُمَرِّسُكُمْ
شَرَحْتُكُمْ مَلِنْ مِنْ شَرَكَابُكُمْ مَنْ يَفْعَلُ
مِنْ ذَلِكُمْ مَنْ شَئَ وَسْبَحَنَهُ وَتَعَلَّ
عَنَائِشِرِكُونَ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْأَرْضِ وَالْجَرِيمَاتِ كَثِيرَةٌ
أَيْدِي النَّاسِ لِذِي قُوَّمُهُمْ بَعْضُهُمْ عَلَيْهَا عَمِلُوا
لَعَنَاهُمْ يَرْجِعُونَ

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَنْقِيَّةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكُونَ

¹ อัลสะมัคชารียกล่าวว่า อายะนี้มีความหมายเช่นเดียวกับอายะที่ว่า (2 : 276) “อัลลอห์จะทรงให้ตอบเบี้ยลดัน้อยลงและหมดความจำเรียบ และจะทรงให้บรรดาที่เป็นท่านเพิ่มพูนขึ้น...”

² คือให้พวกเจ้ามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งในวันกิยามะสุ เพื่อตอบแทนพวกเจ้าในการงานของพวกเจ้า

³ มีผู้ใดบ้างจากบรรดาผู้ที่พวกเจ้าเคราะห์ลักการะมันอีนจากอัลลอห์กระทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านั้น แต่อัลลอห์ ตะอาลา ต่างหากที่พระองค์ทรงเอกสารในการสร้าง การให้ปัจจัยยังซีพ การให้เป็น การให้ตายฯลฯ

⁴ อัลบัยภูร์วียกล่าวว่า ความหมายของการบ่อนทำลายคือ ความแห้งแล้ง อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย และภัยอื่นๆ ตลอดจนความจำเรียบที่ลดน้อยลงนั้น ก็เนื่องมาจากกรรมก่อกรรมทำบาปของมนุษย์นั้นเอง

⁵ คือจะตรงเรื่องไปตามแผ่นดิน แล้วคร่าวร่ายถูดสถานที่ต่างๆ ของบรรดาผู้อธรรมในอดีตว่า บันปลาายของพวกปฏิเสธบรรดาอชุลเป็นอย่างไร

43. ดังนั้น จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอัน เที่ยงธรรม ก่อนที่วันหนึ่งของอัลลอห์จะมาถึง¹ ซึ่งไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ วันนั้นพากษาจะแตกแยกกัน (เป็นสองฝ่าย)²

44. ผู้ใดปฏิเสธครรภ์เรา การปฏิเสธครรภ์เรา ก็ตอกย้ำกับเขา³ และผู้ใดกระทำความดี พากษาเกี่ยว เตรียมที่พักไว้สำหรับด้วยของพากษาเอง⁴

45. เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ ครรภ์เราและกระทำความดีทั้งหลาย ด้วยความดี ของพระองค์⁵ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบพากปฏิเสธครรภ์เรา

46. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ พระองค์ทรงส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีทั้งหลาย⁶ และเพื่อพระองค์จะทรงให้พากเจ้า ได้ลั่มรสมความเมตตาของพระองค์ และเพื่อ เริ่มเดินทางจะได้แล่นไปโดยพระบัญชาของ พระองค์ และเพื่อพากเจ้าจะได้แสวงหาจาก ความโปรดปรานของพระองค์⁷ และเพื่อพากเจ้าจะได้ขอบคุณ

فَأَقْمِرْ وَجْهَكَ لِلَّذِينَ أَنْقَمُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَنَّ
يَوْمَ لَمْ يَرَهُ لَهُ مِنَ اللَّهِ يُوْمَ يَزِدُ بَصَدَّعُونَ

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَلِحًا
فَلَا نَفْسٌ يَمْهُدُونَ

لِجَزِيرَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِ

وَمَنْ أَنْذَهَهُ أَنْ يُرْسَلَ إِلَى رَبِيعَ مُبَشِّرَتْ وَلِيُدْرِيكُ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَعْرِيَ الْفُلَكَ بِأَمْرِهِ
وَلَيَنْبَغِيَ مِنْ فَضْلِهِ وَلَقَلُوكَ تَشَكُّرُونَ

¹ คือวันแห่งความหวาดกลัว วันกิยามะยุ

² ฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในสวนสวรรค์ และอีกฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในนรก

³ คือจะอยู่ในนรกตลอดกาล

⁴ คือภัยดีต่ออัลลอห์ พากชาจะได้รับการตอบแทนด้วยความชื่นชมยินดีในที่พำนักอย่างสุขล้ำรarus

⁵ ซึ่งพระองค์ทรงลัญญาไว้แก่ปวงบ่าวที่ยำเกรง

⁶ ให้เมฆก่อตัวขึ้นเป็นสัญญาณแจ้งข่าวดีจะมีฝนตก พิชผลจะงอกงามและจะได้รับปัจจัยยังชีพ

⁷ คือแสวงหาปัจจัยยังชีพด้วยการค้าขายทางทะเล

47. และโดยແນ່ນອນ ເຮົາໄດ້ສັງບຣດາຮອຊູລກ່ອນ ທັນເຈົ້າໄປຢັ້ງມຸ່ນຂອງພວກເຂາ^۱ ແລະເຫັນທີ່ ນັ້ນໄດ້ນຳຫລັກງານຕ່າງໆ ມາໃຫ້ພວກເຂາແລ້ວ^۲ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຕອບແທນບຣດາຜູ້ກະທຳຄວາມຝຶດ ອຍ່າງສາມ ແລະທັນທີ່ຂອງເຮົາຄື່ອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ບຣດາຜູ້ຄຽກທ່ານ

48. ອັລລອສຖຽນເປັນຜູ້ສັ່ງລມທັງຫລາຍ ແລ້ວມັນ ໄດ້ຮັມຕົວກັນເຊື່ນເປັນເມີນ ແລ້ວພຣະອງຄໍທຽງໃໝ່ ມັນແຜກຮະຈາຍໄປຕາມທອງຟ້າ^۳ ເທົ່າທີ່ພຣະອງຄໍ ທຽງປະສົງ ແລະພຣະອງຄໍທຽງທຳໃຫ້ມັນເປັນ ກລຸ່ມກ່ອນ ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນແນຕກລົງມາຈາກທ່ານ ກລາງມັນ ເມື່ອມັນໄດ້ຕັກລົງມາຍັງຜູ້ທີ່ພຣະອງຄໍທຽງ ປະສົງຈາກປວງປ່ວງຂອງພຣະອງຄໍ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂາກີ່ດີໃຈ

49. ແລະທັງໆ ທີ່ພວກເຂາ ກ່ອນທີ່ຝັນຈະຕັກລົງມາ ແກ່ພວກເຂາ ພວກເຂາກີ່ເປັນຜູ້ທີ່ມີຫຼັງ

50. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົງພິຈານາດູຮ່ວ່າຮອຍແໜ່ງຄວາມ ເມີດຕາຂອງອັລລອຍ່ວ່າ ພຣະອງຄໍທຽງໃໝ່ແຜ່ນດິນ ມີຊີວິດຊີວາຫລັງຈາກຄວາມແໜ່ງແລ້ງຂອງມັນອຍ່າງໄຮ ແກ່ຈິງໃນການນັ້ນ ແນ່ນອນ ພຣະອງຄໍຍ່ອມເປັນຜູ້ທຽງ ໃຫ້ມີຊີວິດແກ່ຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະພຣະອງຄໍ

^۱ ເປັນການປລອບໂຍນແລະໄທກໍາລັງໃຈແກ່ທ່ານນະບີ ສຶ່ວລັບລັດລອຍ່ວະລັບຊີວະລັດລັມ ວ່າ ຂ້ຍໜະຂອງທ່ານນັ້ນໄກລ້ ເຂົ້າມາແລ້ວ

^۲ ສຶ່ວລັບຮອດອຊູລ ໄດ້ນຳເຄົາສິ່ງປາກີທາຮີຍຕ່າງໆ ແລະຫລັກງານອັນຫັດແຈ້ງ ທີ່ຂຶ້ນປ່ົງຄື່ອງສັຈອຣມຂອງບຣດາຮອຊູລ ມາໃຫ້ພວກເຂາແລ້ວ

^۳ ສຶ່ວລັບຮະຈາຍເປັນເມີນກ້ອນບາງໆ ແລະກລຸ່ມເມີນ

وَلَقَدْ أَرَأَيْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِنَّ قَوْمَهُمْ هَانُوا هُنْ
بِالْبَيْتِنَ فَإِنَّمَا نَعِمَّا مِنَ الَّذِينَ لَأَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا أَنْصُرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرِسِّلُ الرِّيحَ فَتَشْرِيبُ سَحَابَةَ فِي بَسْطَلَةِ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَيَّتَهَا، وَيَعْمَلُهُ كَسَفًا فَتَرَى
الْوَدْقَ يَنْتَرُجُ مِنْ خَلْلِهِ، فَإِذَا آتَاصَبَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادَتِهِ إِذَا هُوَ يَسْتَبَرُونَ ﴿١٧﴾

وَلَدَ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُرَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَتَبْلِيسِكَ

فَأَنْظُرْنَا إِلَيْهِمْ أَثْرَرَ حَمَّتِ اللَّهِ كَيْفَيَّتُهُ مُخْتَى الْأَرْضِ
بَعْدَ مُوتَاهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمَنْجِي الْمَوْقِعِ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

หนึ่งเป็นผู้ทรงอาณานิพัตต์ทุกสิ่งทุกอย่าง¹

51. และหากเราได้ส่งลมไป แล้วพากษาได้เห็น มัน (พิชผล) เป็นสีเหลือง แต่นอนพากษาจะกล้ายเป็นผู้เนรคุณหลังจากนั้น²

52. ดังนั้น แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายได้ยิน และเจ้าจะไม่ทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้องได้ เมื่อพากษาเป็นผู้ผิดหลังกลับ³

53. และเจ้าก็มิใช่ผู้ซึ่นนำทางแก่คนตาบอด หลังจากการหลงทางของพากษา⁴ เจ้ามิได้ทำให้ผู้ใดได้ยิน นอกจากผู้ครัวหราต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา โดยที่พากษาเป็นผู้นอบน้อมยอมจำนำ⁵

54. อัลลอห์ทรงเป็นผู้สร้างพากษาในสภาพอ่อนแย แล้วหลังจากความอ่อนแยะของค์ก์ทรงทำให้มีความแข็งแรง แล้วหลังจากความ

وَلِئِنْ أَرْسَلْنَا رَجُالًاٰ فَلَا هُوَ مُصْفِرٌ لَّهُ لَوْلَا مِنْ بَعْدِهِ

يَكْفُرُونَ ﴿٤٦﴾

فَإِنَّكَ لَا تُشْنِعُ الْمَوْقَعَ وَلَا تُشْنِعُ الصَّمَدَ الدُّعَاءَ

إِذَا وَلَأَوْلَادَ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

وَمَا أَنْتَ بِهِدَى الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالِنَّٰهِمْ إِنْ تُشْنِعُ

إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِمَا يَنْبَغِي لَهُمْ مُشْلِمُونَ ﴿٤٨﴾

﴿٤٩﴾ أَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْئًا

يُخْلِقُ مَا شَاءَ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٠﴾

¹ เจ้าจะคร่ร์ครวญอย่างผู้มีสติปัญญาว่า สิ่งที่เกิดขึ้นจากเรื่องรอยแห่งความโปรดปรานของอัลลอห์นั้น คือ น้ำฝนซึ่งทำให้ต้นไม้พิชพรรณเขียวชอุ่ม ดอกไม้บานสะพรั่ง และพิชผลอีกนานาชนิด พระองค์ทรงให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวานามาได้ออย่างไร แต่นอน ด้วยเดชนาภพของพระองค์นี้ พระองค์ย่อมจะให้มั่นคงยั่งยืนก็เช่นเดียวกับสิ่งที่มีความยั่งยืน

² คือได้ส่งลมร้ายก่อความเสียหายแก่พิชไร้หลังจากความเขียวชอุ่มและการงอกงามของมัน ต่อมาพากษาได้เห็นพิชพรรณนั้นกล้ายเป็นสีเหลือง แล้วพากษาก็จะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอห์ที่พระองค์เคยให้พากษาได้ใจมาก่อนแล้ว

³ คือคำสั่งสอนและขอเตือนสติของเจ้าจะไม่อำนวยประโยชน์แก่คนตายและคนหูหนวกได้ฉันใด บรรดาผู้ปฏิเสธครัวหราที่ไม่ยอมเชื่อพเจ้าก็จะไม่ได้ประโยชน์อะไร จากการเรียกร้องไปสู่การครัวหราของเจ้าฉันนั้น นักตัดชีรกล่าวว่า อัลลอห์ ตะอาลา ทรงเปรียบเทียบบรรดาผู้ปฏิเสธครัวหราว่ามีสภาพเช่นเดียวกับคนตาย คนหูหนวก และตาบอด

⁴ คือผู้ที่อัลลอห์ทรงให้เขาเมื่อนานจากทางที่ถูกต้อง

⁵ คือผู้ที่มีความครัวหราต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา เช่นเท่านั้นจะได้รับประโยชน์ด้วยการแนะนำสั่งสอนเพราะการนอบน้อมและการวักดีของพากษาต่ออัลลอห์

แข็งแรงทรงทำให้อ่อนแอบและชราภาพ¹ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสังค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณานุภาพ

55. และเมื่อวันอาสาห์เกิดขึ้น ผู้กระทำผิดทั้งหลายจะสถาบันว่า พวกราษฎร์ได้พำนักอยู่ (ในโลกดุนยา) นอกจากเพียงชั่วครู่ชั่ววัยมเท่านั้น² เช่นนั้นแหลก พวกราษฎร์ให้ทันออก (จากความจริงสُุ��าระเงี้จ)

56. และบรรดาผู้มีความรู้และศรัทธา³ กล่าว (โดยต่อบพวกราษฎร์) ว่า “โดยแน่นอน พวกราษฎร์ได้พำนักอยู่ตามกำหนดของอัลลอห์จนกระทั่งวันพื้นคืนชีพ ดังนั้น นี่คือวันพื้นคืนชีพ แต่พวกราษฎร์ไม่ยอมเชื่อ”⁴

57. ในวันนั้นการแก้ตัวของพวกราษฎร์จะไม่อำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู้อธรรม และพวกราษฎร์จะไม่ถูกขอร้องให้กลับเนื้อกลับตัว⁵

58. และโดยแน่นอน ในอัลกุรอานนี้เราได้ยกอุทาหรณ์ไว้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์⁶ และหาก

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُعْجَرِمُونَ مَا لَبِسُوا
عَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُوقَنُونَ ﴿٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْأَلْيَمَ وَالَّذِينَ لَقَدْ لَمَسُوا فِي كِتَابٍ
الَّهُ إِلَّا يَوْمَ الْحِقْطَةِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثَةِ
وَلِكُنَّكُمْ كُثُرٌ لَا يَتَلَمَّسُونَ ﴿٧﴾

فِي يَوْمٍ لَا يَنْعَشُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْدِرَتُهُمْ
وَلَأَنَّهُمْ يُسْتَعْجِلُونَ ﴿٨﴾

وَلَقَدْ ضَرَبَنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنَ مِنْ كُلِّ مُثْلٍ
وَلَئِنْ حَسِنُوهُمْ بِقَيْمَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

¹ ทรงบังเกิดพวกราษฎร์จากสภาพที่อ่อนแอบ คือจากน้ำอ้อมสุจิมาเป็นก้อนเลือด ทารก เด็ก และคนหนุ่มที่แข็งแรง จากนั้นก็เปลี่ยนสภาพมาเป็นคนชาฯ อ่อนแอบ

² อัลบัยญอร์ย์กล่าวว่า การที่พวกราษฎร์ต่อเอาว่าการพำนักของพวกราษฎร์ในโลกดุนยาเป็นเวลาน้อยนิด ก็ เพราะว่า เมื่อเทียบกับระยะเวลาการถูกลงโทษของพวกราษฎร์ในโลกอาทิตย์จะน้อยกว่านาน หรือเป็นการหลบลี้ของพวกราษฎร์เป็นได้

³ คือบรรดาผู้มีสติปัญญาและมีศรัทธามั่น

⁴ คือพวกราษฎร์ที่ปฏิเสธการมีวันพื้นคืนชีพ

⁵ เพราะเวลาแห่งการกลับเนื้อกลับตัวได้ผ่านพ้นไปแล้ว

⁶ คือเราได้เข้าแจ้งไว้ในอัลกุรอานฉบับนี้ สิ่งที่มนุษย์ต้องการจะรู้ เช่น คำสั่งสอน อุทาหรณ์ ข่าวคราว และบทเรียนซึ่งเป็นการทำให้หัวใจจริงประจักษ์แจ้ง และคลี่คลายข้อสงสัย

إِنَّ أَتَمُّ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٦﴾

ว่าเจ้านำมาให้พากษาสัญญาณหนึ่ง แห่งอน
บรรดาผู้ปฏิเสธครรัทธาจะกล่าวว่า พากท่าน
มีใช้เครื่องอื่น นอกจากเป็นผู้หลอกลวง¹

59. เช่นนั้นแหล่ง อัลลอห์ทรงประทับบน
ทัวใจของบรรดาผู้ไม่ยอมรับรู้²

60. จงอดทน (ต่อไปเดิมมุขมัตต) แท้จริงสัญญา
ของอัลลอห์นั้นเป็นจริงเสมอ³ และอย่าให้
บรรดาผู้ไม่มีความเชื่อมั่นทำให้เจ้ากังวลใจ

كَذَلِكَ يَنْبِعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

فَاصْرِيْلَيْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَا يَسْتَحْقِنَّكَ

الَّذِينَ لَا يُؤْفِكُونَ ﴿٧﴾

¹ คือถ้าเจ้า (มุขมัตต) นำสิ่งที่พากษาเสนอแนะให้นำมาสักสัญญาณหนึ่ง เช่น ไม้เท้า กฎหมาย เมีย และ ปฏิกริหาริย์มือ เป็นต้น พากดังภาศในหมู่ชนของเจ้าก็จะกล่าวด้วยความดื้อรั้นของพากษาว่า “ท่านและ สายกงของท่านเป็นผู้หลอกลวง”

² คือพากที่ไม่ยอมรับความเป็นเอกภาพของอัลลอห์และคุณลักษณะของพระองค์

³ จงอดทนต่อการปฏิเสธและการทำร้ายของพากษา เพราะสัญญาของอัลลอห์ในการช่วยเหลือสนับสนุน และเชิดชูศาสนาของเจ้านั้น ย่อมเป็นความจริงเสมอ